

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
Gorizia, Riva Piazzutta, 18 - tel. 3177
PODUREDNIŠTVO:
Trieste, Vicolo d. Rose, 7 - tel. 37603

Polletna naročnina L 900
Letna naročnina L 1.800
Letna inozemstvo L 2.800
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XV. - Štev. 50 (772)

Gorica - četrtek 12. decembra 1963 - Trst

Posamezna številka L. 40

Neodložljiva dolžnost NOVA ITALIJANSKA VLADA

Vatikanski koncil II. je dokončno sprejel dekret o sredstvih družabnega obveščanja. Ta dekret je bil že objavljen in je sedaj zakon veljaven za vso Cerkev. Člen 18. pravi:

»Zato, da se poveča in postane bolj uspešno vsestransko delo Cerkve v prid sredstvom obveščanja, naj se po uvidevnosti škofov v vseh škofijah sveta, obhaaja posebna nedelja, ob kateri naj se vernikom predloži njihove dolžnosti v tem oziru, naj se jim priporoča molitev in pa darovi v ta namen. Darovi bodo z vso vestnostjo obrnjeni za to, da se vzdržujejo in povečajo ustanove in pobude, ki jih je Cerkev podvzela na tem polju.«

NADSKOFOVA NAVODILA

V Italiji to navodilo koncila izvajamo že dolgo. Vsako leto imamo posebno nedeljo za dobre predstave. V Gorški nadškofiji je v ta namen določena 2. nedelja v adventu. Tako je tudi letos gorški nadpastir določil, naj se obhaaja »dan dobrih predstav« v nedeljo 15. decembra. V ta namen je naslovil na vernike posebno pismo, v katerem med drugim pravi:

»Nameni te nedelje so različni. predvsem to, da se verniki vedno znova opominjajo na dolžnost, da se držijo moralnih zapovedi tudi pri zabavi. Vemo, da je razvedrilo potrebno, toda ne sme biti v nasprotju z Gospodovimi zapovedmi. To pravilo velja za vse brez izjem. Potrebno pa je, da ga na poseben način priključimo v spomin posebno zaradi tega, ker, zlasti v Italiji, proizvodnja filmov in predstav postaja vedno bolj nemoralna.

2. Povabiti vernike, da trdno sklenejo, da se ne bodo udeleževali predstav, ki žalijo moralo. To je stroga dolžnost bodisi do samih sebe bodisi do drugih, da se ne daje slab zgled.

3. Opozoriti jih, naj se vedno pravočasno zanimajo za moralno vrednost filmov, kakor jih presoja CCC (Katoliški center za kino), kateremu je to nalogo poveril italijanski episkopat.

4. Spodbujati vernike, naj se udeležujejo tistih filmov, ki so tehnično in umetniško dobri, predvsem pa moralno zdravi.

5. Končno vabiti vse k zadoščevanju. Zlo, ki ga povzročajo slabi filmi, je ogromno. Mladina se velikokrat duhovno pokvari, postane skeptična, oziroma brez vsake morale.

Zoper tako zlo je potrebno postaviti molitev, popk in sklep, da ne bomo v nobenem primeru podpirali slanih predstav.

NAUK Vatikanskega koncila II.

Tako gorški nadpastir. Njegova beseda je popolnoma v skladu s tem, kar ukazuje vatikanski koncil II. v čl. 9. omenjenega dekreta. Koncil sam pa se v čl. 10. obrača posebno na mladino in na starše. »Zlasti mlajši gledavci naj se privadijo na zmerno in urejeno uporabo teh sredstev. Trudijo naj se, da bodo prodrli v smisel tega, kar vidijo, slišijo, berejo; naj o tem razpravljajo z učitelji in sposobnimi osebami, da se tako naučijo na pravilno presojanje. Od svoje strani pa naj tudi starši ne pozabijo na dolžnost, ki jo imajo, da skrbno bdijo, da predstave, slikanice in podobne reči, ki so nasprotne veri in morali, ne najdejo vstopa v njih domove kakor tudi da se s takimi rečmi ne okužijo njih otroci zunaj doma.«

Zadeva predstav, zlasti kinematografskih je torej resna in neodložljiva. Potrebno je, da se tega zavedamo vsi: duhovniki, starši in mladina, vsak po svoje moramo izpolniti svojo dolžnost. Poziv koncilskih očetov ne pušča nobenega dvoma. Gre za zveličanje duš, ki se ob slabih predstavah pogubljajo bolj kot kdaj koli v preteklosti.

Duhovniki moramo zato vernike opozorjati na nevarnost slabih predstav. Istočasno pa tudi nuditi možnost za dobre predstave. V tem oziru so nam pač potrebne katoliške dvorane. Marsikje take dvorane že imajo. Kjer jih še ni, je potreb-

no vse storiti, da do njih pridejo. Tiste dvorane, ki jih že imamo, moramo čim bolj usposobiti, da bodo služile svojemu namenu. V tem oziru smo sedaj v Gorici v toliko na dobrem, da so nam pristojne oblasti dvorano v Katoliškem domu kolavdirale za vse javne prireditve, razen za javne kinopredstave. Upajmo, da bo v bližnji bodočnosti mogoče dvorano še bolj uspešno rabiti za zdravo zabavo naše mladine.

Starši ste tudi slišali opomin s koncila. Vzemite si besedo škofov k srcu, ker na vas ne leži majhna odgovornost za otroke.

Končno mladina in vsi obiskovalci predstav: Slišali ste poziv koncilskih očetov, ki vas v imenu Kristusovem pozivajo k dolžnosti, da se ogibate nevarnosti za zveličanje, ker so vse slabe predstave bodisi v kinu bodisi na televiziji bodisi v gledališčih. Predno čreš v kino, se pozanimaj za moralno vrednost filma; predno sedež pred televizijski aparat, se informiraj, kakšnega značaja je predstava, ki jo misliš gledati; kadar greš v gledališče, prav tako ne pozabi povprašati, ali je drama zate primerna ali ni. Kajti pomni: Besede mičejo, zgledi vlečejo, zlasti še slabi zgledi.

(r + r)

Pogajanja med zahodnjaki

Leto 1963 gre h kraju in med zahodnimi zvezniki ostaja nerešeno marsikatero vprašanje, ki bi po prvotnih načrtih moralo biti rešeno v teku letošnjega leta. Eden takih problemov, o katerem si zahodne evropske države niso še na jasnem, je ostvareitev večstranske jedrske sile v okviru NATO-ja. Edinole Zahodna Nemčija se je doslej jasno izrekla za ustanovitve take sile. Toda tega načrta ni moči uresničiti, če to zahtevata samo Bonn in Washington. To je jasno povedal zvezni kancler Erhard, ki je ob enem izrazil pridržke glede učinkovitosti francoske jedrske sile ter dodal, da ima v tem vprašanju popolno zaupanje v ZDA in v njihovo atomsko udarno silo.

Kar se tiče Erhardove Nemčije, je ta popolnoma na stališču Amerike. Niso pa tega mnenja izrazili vsi ostali atlantski zvezniki, ki se o tem vprašanju najraje nočejo izraziti. To se je pokazalo na zasjedanju parlamentarne skupščine Zahodne evropske zveze (ZEZ ali UEO) v Parizu pretekli teden. Ko je nizozemski krščansko-demokratski poslanec Duynstee predložil resolucijo, ki je priporočala ustanovitve skupne jedrske sile v okviru Atlantske zveze, jo je skupščina odobrila tako okrnjeno z različnimi popravki, da je praktično dobila ves drug smisel.

Nekateri poslanci so tudi zahtevali od Francije, naj spoštuje določila Zveze in naj podvrže njenemu nadzorstvu svojo atomsko oborožitev. Toda njen zastopnik je zahtevo zavrnil, iz česar je razvidno, da Francija hoče obdržati svojo atomsko oborožitev zase.

Zadnje zasedanje parlamentarne skupščine je vsekakor pokazalo, da so med Francijo in ostalimi šestimi državami-

Poraz ekstremistov v Venezueli

Na političnih volitvah v Venezueli, na katerih so volivci izvolili predsednika republike in poslance, so demokratične stranke prodrele z veliko večino. Kljub ustrahovanju filocastrovskih ekstremistov, naj državljanji bojkotirajo volitve, je svoj glas oddalo 96% volivcev. Že tako visoka udeležba volivcev je bil hud poraz za ekstremiste! Na volitvah je zmagal vladni kandidat Leoni, ki bo postal novi predsednik Venezuele. Večino poslancev si je prav tako zagotovila vladna stranka sedanjega predsednika Betancourta, kateri bodo pri vodstvu države pomagale še nekatere druge demokratične stranke.

Poslanec Aldo Moro je po enomesečnih posvetovanjih sestavil novo italijansko vlado tako zvanega levega centra, v kateri prvič v politični zgodovini italijanske države sodelujejo tudi socialisti. Njihova vključitev v vladno večino po 70 letih opozicije je bila možna šele sedaj zato, ker so se odločili, da se ne bodo več potegovali za oblast skupaj s komunisti. Ostale demokratične stranke so ta njihova prizadevanja vzele na znanje ter da ta proces njihove odcepitve od komunistov pospešijo, so jih povabile v vlado. Po začetnih negotovostih se je tajniku Nenniju vendarle posrečilo zbrati na zadnjem strankinem kongresu zadostno večino, da se je lahko odločil za ta zgodovinski korak.

V novi koalicijski vladi med krščanskimi demokrati, socialisti, socialnimi demokrati in republikanci so važna mesta sprejeli tajniki vseh štirih vladnih strank: Moro, Nenni, Saragat in Reale, da bi na ta način s svojo osebno prisotnostjo dali javnosti jamstvo, da se bo vlada levega centra res

držala smernic, ki so začrtane v skupnem programu.

Vlado sestavlja skupno 26 ministrov (tri več kot prejšnjo), od katerih 16 krščanskih demokratov, 6 socialistov, 3 socialdemokrati in en republikanec. Poslanec Aldo Moro (tajnik KD) je novi ministrski predsednik, podpredsednik pa je Nenni, tajnik socialistične stranke. Ostali ministri brez listnice so Giulio Pastore (KD), Attilio Piccioni (KD), Umberto Delle Fave (KD) in Luigi Preti (PSDI) ter socialist Carlo Arnaudi. — Zunanji minister je Saragat (PSDI), notranji pa Taviani (KD), Reale (republikanec) minister za pravosodje, Giolitti (PSI) za proračun, Tremelloni (PSDI) za finance, Colombo (KD) zakladni minister, Andreotti (KD) minister za obrambo, Gui (KD) prosvetni minister, Pierracini (PSI) za javna dela, Ferrari (KD) za kmetijstvo, Jervolino (KD) za prevoze, Russo (KD) za pošto in telekomunikacije, Medici (KD) za industrijo in trgovino, Bosco (KD) za socialno skrbstvo, Mattarella (KD) za zunanjo trgovino, Spagnoli (KD) za trgovinsko mornarico, Bo (KD) za državne udeležbe, Mancini (PSI) za zdravstvo ter Corona (PSI) za turizem in predstave.

Kot je razvidno so v novi vladi skoro vse najbolj markantne politične osebnosti iz vseh štirih strank, ki podpirajo novo vlado. Le poslanec Fanfani (KD) in Lombardi (PSI) sta na svojo željo ostala zunaj in to iz osebnih in političnih razlogov.

Ministri Morove vlade so že prisegli pred državnim poglavarjem Segnijem in prevzeli svoje po-sle. Včeraj, v sredo, pa se je nova vlada predstavila parlamentu, kjer poteka sedaj razprava o njenem programu. Po končani razpravi bo sledilo glasovanje o zaupnici, o katerem ni nobenega dvoma, da bo znatno preseglo predpisano večino, kajti nova vlada razpolaga teoretično s 388 glasovi (280 krščansko-demokratskih, 87 socialističnih, 33 socialdemokratskih in 8 poslancev mešane skupine) proti 242 opozicije (166 komunističnih, 39 liberalnih, 27 misovskih in 10 monarhističnih poslancev). Toda po sedanjem razpoloženju v vladnih strankah sodeč, ne bodo vsi poslanci, pripadajoči strankam vladne koalicije, glasovali za vlado. To velja zlasti za levo krilo socialistične stranke, ki ga vodi poslanec Vecchietti in ki ne odobrava vstopa socialistov v vlado, zaradi česar grozi z nedisciplinirano-stjo in celo z razkolom v stranki.

Na svoji prvi seji, ki je bila v soboto, je nova vlada imenovala 42 novih podtajnikov (visokih vladnih funkcionarjev v raznih ministrstvih), od katerih je 26 krščanskih demokratov, 10 socialistov, 5 socialdemokratov in en republikanec.

ODMEVI V INOZEMSTVU

Sestava vlade z Nennijevimi socialisti je našla odmev ne samo v italijanski javnosti, ampak tudi v drugih državah, zlasti v Evropi. Vsi se strinjajo v dejstvu, da gre res za nov dogodek v italijanskem političnem življenju. Pariški list »Le monde« je temu posvetil kar svoj uvodnik, v katerem pravi, da sedanja vlada predstavlja »zgodovinsko etapo v razvoju italijanskih političnih sil ter potrjuje pretrganje vezi med socialisti in komunisti v parlamentu in sicer sa-

mo v parlamentu!« Samo v parlamentu zato, ker so socialisti še vedno povezani s komunisti v sindikatih, združenjih in lokalnih upravah.

Brez dvoma gre za zgodovinski dogodek v razvoju notranje italijanske politike, kajti tradicionalnim demokratičnim strankam se je z velikimi naporji posrečilo pritegniti k vodstvu države socialiste, ki so 70 let bili v opoziciji. Težka je bila pot do tega koraka tako na eni kot na drugi strani. Toda čas in razvoj sta to srečanje med krščanskimi demokrati in socialisti omogočila. Ostane le še odprto vprašanje, kako bo nova vlada poslovala in kako bo prenesla prve težje preizkušnje, ki se bodo prej ali slej pojavile. Če bo dosegla cilje, ki si jih je zastavila (pravičnejšo porazdelitev dobrin med razne socialne sloje ter utrditev demokratičnih institucij proti vsem totalitarnim poskusom), si bo pridobila zgodovinske zasluge za razširitev demokracije v Italiji ter za rešitev njenih temeljnih gospodarskih in političnih problemov.

NOVA VLADA IN KOMUNISTI

Politično opozicijo proti Morovi vladi predstavljajo na eni strani desnica (liberalci, monarhisti in misini) na drugi pa skrajna levica — komunisti. Razen liberalcev italijanska desnica malo pomeni. Drugače pa je s komunisti. Ti so se spričo vstopa Nennijeve stranke v vlado znašli v neprijetnem položaju, ker na eni strani morajo zavzeti nasprotno stališče do vlade, v kateri oni sami niso prisotni, na drugi pa paziti, da si s svojim pretrdnim zadržanjem popolnoma ne zapravijo doverljaj-nih zaveznikov (socialistov), ki bi v tem slučaju bili povsem izgubljeni zanje (komuniste). Zaradi tega pozivajo socialistično levico, naj se ne prenaagli z izvedbo razkola v socialistični stranki, ampak naj na drug način (solidarno s komunisti!) pokaže svoje nasprotovanje do nove vlade. Z drugimi besedami komunisti so se odločili podtalno rovariti proti vladi levega centra v tihem zavezništvu s socialistično levico. Na ta način računajo, da se bo dalo obrniti položaj v njihov prid.

Drugače pa javno komunisti zatrjujejo, da načelno niso proti vladi levega centra, toda po njihovem pristopu socialistov brez njih v vlado pomeni popuščanje socialistične stranke od njenih načel v korist socialnih demokratov.

Dejstvo pa je, da komunisti ne morejo več zadrževati demokratičnega razvoja političnih sil ter zaverovani v svoj utopistični svet, gredo mimo stvarnosti danasnje-ga sveta, ki nima nič ali zelo malo skupnega z lažno-znanstvenimi zakoni marksizma o razvoju družbe. Italijanski socialisti skušajo sedaj zamujene prilike popraviti, toda komunisti zgleda, da so še zelo daleč od tega, da bi jim sledili. Sicer pa, če bi jim sledili, ne bi bili več komunisti.

Razprava proti Južnim Tirolcem v Milanu

V ponedeljek 9. decembra se je v Milanu začel proces proti 94 obtožencem terorističnih napadov na Južnem Tirolskem. Navzočih bo 69 obtožencev, ki so v zaporu. Drugih devet je prostih, 16 pa se jih še skriva. Obtožence bo branilo 22 odvetnikov.

SLOVESEN ZAKLJUČEK II. KONCILSKEGA ZASEDANJA

Drugo obdobje II. vatikanskega cerkvenega zbora se je praktično zaključilo v ponedeljek 2. decembra z 79. generalno sejo. Ta dan je še 17 koncilskih očetov izrazilo svoja mnenja v zvezi z ekumenizmom katoliške Cerkve. Zanimiva je bila misel češkega škofa Tomaška, ki je dejal, da če se resno misli na zedinjenje, bo treba organizirati poseben ekumenski koncil, kjer bi sodelovali tako katoliški kot pravoslavni škofje. Kraj zasedanj naj bi se menjal: enkrat Rim, drugi Moskva, tretji Carigrad, četrti Aleksandrija, peti Antiohija, šesti Jeruzalem: kjer so pač sedeži krščanskih Cerkve.

Kardinal Ruffini iz Palerma je vse dosedanje razprave o Cerkvi povzel v nekako pet točk: 1) vsi koncilski očetje so prepričani, da je Kristus ustanovil le eno Cerkev in da je ta Cerkev baš rimska Cerkev, zgrajena na Petru in njega naslednikih. Ta Cerkev je nezmotna. Kar se v njej spreminja, je le to, kar je v zvezi s splošno spremenljivostjo človeških običajev in načina življenja; 2) če je prišlo do razkola v Cerkvi, ni tega kriva Cerkev sama, temveč slabost njenih sinov, ki niso prav razlagali njenega nauka ali pa so mu postali nezvesti; 3) pošteno je priznati, da so nekateri člani rimske Cerkve s svojim življenjem in ravnanjem bili drugim v pohujšanje, toda to pohujšanje ne bi bilo smelo biti vzrok, da so jo nekateri zapustili. Nasprotno, še bolj bi se je bilo morali okleniti in delati na moralnem zboljanju vse Cerkve; 4) vsi ločeni bratje naj vedo, da jih Kristusova Cerkev pričakuje kot dobra in sočutna mati, da se povrnejo v njeno naročje; 5) razgovori z ločenimi brati in krščanskimi skupinami, ki so nastale v 16. stoletju (protestanti), so hvale vredni, toda vodi naj jih modrost in vršijo naj se v okviru smernic, ki jih je v ta namen določila sv. Stolica.

PROSLAVA 400-LETNICE TRIDENTINSKEGA KONCILA

V torek, 3. decembra, so se koncilski očetje zbrali v baziliki sv. Petra, da proslavijo 400-letnico zaključka tridentinskega cerkvenega zbora. Slavnostni govor je imel beneški patriarh Urbani. Ob tej priložnosti sta spregovorila tudi dva zastopnika laičskih opazovalcev. Prvi je bil član francoske Akademije znanosti in umetnosti Jean Guittou, ki je v francoščini povedal nekaj zelo globokih misli o katoliškem ekumenizmu. Drugi pa je bil Vittorio Veronesi, predstavnik italijanskih katoliških organizacij.

Tako je prišel dan, ko naj bi se koncilski očetje letos zadnjič zbrali v baziliki sv. Petra, dokončno glasovali o dveh osnutkih, prisostvovali njih slovesnemu proglasenju in zakoniti ter poslušali besedo sv. očeta Palva VI.

Liturgična konstitucija je bila sprejeta z 2147 glasovi. Proti so glasovali le 4 koncilski očetje. Osnutek o sredstvih družbenega obveščanja pa je bil sprejet s 1960 glasovi. Proti glasov je bilo 164.

BESEDA SV. OČETA

Nato je spregovoril papež Pavel VI. Najprej se je zahvalil Bogu za veliki dar koncila, ki je v vseh koncilskih očetih, pa tudi v dušah ostalih vernikov pomagal poglobiti in mnogim odkriti bistvo in naravo Kristusove Cerkve. Veseliti se je treba ob spoznanju, da se Cerkev še nikdar ni tako zavedala svojega poslanstva kot prav v teh blagoslovljenih tednih skupnega razpravljanja; da še nikdar ni bila tako prežeta od ljubezni do Kristusa, tako polna sloge in medsebojne ljubezni, tako polna Kristusa posnemati in odločena svoje poslanstvo izvrševati kot prav v teh dneh skupnega sožitja ob grobu sv. Petra. Člani koncila so se medsebojno spoznali in si izmenjali misli; že si niso več drug drugemu tuji, temveč postali so si prijatelji med seboj. Spolnile so se besede sv. Pavla v pismu do Efežanov (2, 19-20): »Niste več tujci in priseljenci, ampak sohranjeni svetih in domačini božji, zidani na temelju apostolov in prerokov, in glavni vogelni kamen je sam Kristus Jezus, na katerem vsa stavba skladno raste v svet tempelj v Gospodu.«

Nato je sv. oče poudaril, da je koncil nudil svetu lep primer, kako se da v polni svobodi razpravljati o najbolj zapletenih problemih, ne da bi pri tem edinstvo prišlo v nevarnost. Prvi dokončni sad teh razpravljanj je liturgična konstitucija. Papež je zelo vesel, da jo je mogel slovesno proglasiti, saj izraža toliko novih smernic, da bo odnos človekove duše do Boga mogel biti še bolj prirčen kot do sedaj. S to konstitucijo se je skušalo napraviti obrede sv. Cerkve bolj razumljive in jih pri-

bližati vernemu ljudstvu. Toda istočasno je sv. oče opozoril, naj nihče na svojo roko ne pričinja z uveljavljanjem novih odločb, dokler ne bodo prišle smernice, ki to konstitucijo urejajo.

Drug sad koncila pa je bil dekret o informacijskih sredstvih. Tudi ta dekret pravi, da je Cerkev sodobna in da v polni meri za svoj apostolat uporablja tudi moderna sredstva družbenega obveščanja, kot so tisk, kino, gledališče, leporelo, umetnost.

Toda kljub temu, da je koncil pridno delal, vseh zastavljenih si nalog le ni mogel izvesti. Marsikateri problem je ostal še nerešen. »Upajmo,« je dejal sv. oče, »da bo tretje zasedanje pripomoglo k njih dokončni rešitvi. Zato smo kar zadovoljni, da bodo imeli v bodočih mesecih koncilski očetje priliko o vseh preostalih vprašanih razmišljati, odgovorne koncilске komisije pa izdelati dokončne osnutke, ki bodo globoko dognani, primerno okrajšani, solidno formulirani in tako zreli, da jih koncilski očetje — vedno v vzdušju polne svobode — čim prej odobrijo in sprejmejo.«

Taki nerešeni problemi so n.pr. vprašanje o virih razodetja ter o škofskih oblastih v Cerkvi. Glede prvega bo koncil poskrbel, da bo zavaroval zaklad naše vere tako, da bo varen pred zmotami, zlorabami ali lahkomišljenimi interpretacijami. Glede drugega pa je čisto logično, da II. vatikanski cerkveni zbor dopolni prekinjeno delo prvega in pojasni ne v na sprotju s pravicami, ki gredo papežu kot Kristusovemu namestniku, temveč v skladu z njimi naravno in funkcijo škofovske službe, od Boga ustanovljene, tako da bo dokončno in v polni meri prišla do izraza veličina škofstva v božji Cerkvi, toda ne kot da bi bil episkopat samostojna, ločena ali celo papeštvu nasprotujoča ustanova, temveč vedno z njim in pod njim v skupni želji, da ostane dobro duš prvi in vrhovni zakon Cerkve.

Tudi o Materi božji in njenem mestu v Cerkvi se bo moral koncil še dokončno izraziti, kajti »za Kristusom poseduje njegova Mati v Cerkvi gotovo najbolj privilegirano mesto in zato pričakuje, da jo bomo kmalu mogli častiti pod vzdevkom »Mati Cerkve«, v njeno slavo in naše veselje.«

Pa ostanejo še drugi problemi, ki so bili do sedaj na koncilu nakažani, problemi, ki bodo zahtevali čas in študij in s katerimi se bodo morale podrobno baviti koncilске komisije.

Sv. oče je počastil Mater božjo na Piazza di Spagna

Na praznik Brezmadežne je sv. oče Pavel VI., kakor že njegova predhodnika Pij XII. in Janez XXIII., prisostvoval tradicionalni podelitvi cvetja kipu Matere božje na Piazza di Spagna. Sv. oče je neštetim šopkom cvetja, ki so jih na podnožje stebra položili Rimljani, pridružil še svoj cvetlični dar vrtnic in nagejnov. Verniki so nato tudi papežev avtomobil okinčali s cvetjem. Sv. oče se je zatem podal v cerkev Santa Maria Maggiore, kjer je imel na pričujoče ogromno število vernikov govor. Poudaril je velik pomen današnjega praznika in vzpodbujal vernike, naj bo Marija Brezmadežna vsem vzor v življenju.

Umrl je najstarejši italijanski škof

V Rimu je v bolnišnici usmiljenih bratov na otoku sredi Tibere umrl nadškof Alfonso Carinci, ki je dne 9. novembra dopolnil 101 leto. Bil je najstarejši italijanski škof. Kot deček je doživel prvi vatikanski koncil. Rodil se je v Rimu 9. novembra 1862. V kolegiju »Capranica« je bil pozneje predstojnik Evgenija Pacellija, poznejšega papeža Pija XII., ki ga je leta 1945 imenoval za kardinala.

Nadškof Carinci se je precej redno udeleževal koncilskih sej. Dne 10. novembra mu je začelo srce pešati in so ga prepeljali v bolnico. Še tri ure pred smrtjo je bil pri polni zavesti.

Poroka v slovansko-bizantinskem obredu

V mali vasi Lestica v Furlaniji je bila v soboto 7. decembra izredna poroka, ki

PAPEŽ PAVEL VI. BO OBISKAL SVETO DEŽELO

»V globokem prepričanju,« je dejal sv. oče, »da je treba za uspešen zaključek koncila okrepiti naše molitve in dobra dela, smo se po treznem preudarku in ne malo molitve odločili, da osebno obiščemo in počastimo svete kraje, kjer se je Kristus rodil, živel, umrl, od mrtvih vstal in v nebesa šel. Videli bomo ona blažena tla, od koder je šel Peter po svetu in kamor se do sedaj ni vrnil noben njegov naslednik. Sli bomo zato, da v duhu ponižnosti, molitve, pokore in notranje obnove darujemo Kristusu njegovo Cerkev, proseč ga za povratke ločenih bratov, za stvar miru med ljudmi, ki prav v teh dneh spet pravi, kako je še slaboten in omahljiv. Naj Marija Devica vodi naše korake in naj nam sveta apostola Peter in Pavel in vsi svetniki stojijo ob strani!«

Napoved bližnjega romanja sv. očeta je povzročila v svetovni javnosti pravo senzacijo. Ob tej napovedi je zaključek koncilskega zasedanja šel skoro neopazno mimo. Je pa dejansko papeževa odločitev zgodovinskega pomena. Saj je veljalo, do sedaj kot načelo, da papež, ko je enkrat v Vatikanu, svetega mesta več ne zapusti. Prvi, ki je zadnje čase to načelo začel »kršiti«, je bil sv. oče Janez XXIII.. Se je vsem v spominu, ko je presenetil svet z enodnevnim romanjem v Loreto in Assisi pred začetkom prvega zasedanja sedanje koncila. Papež Pavel VI. pa je storil še korak več: obiskal bo kraje, ki so krščanskemu srcu najdražji.

Kolikor je znano do sedaj, bo odpotoval v letalu v soboto 4. januarja. Obiskal bo svete kraje, kot so Betlehem, Jeruzalem in Nazaret. Prva dva sta v državi Transjordaniji, zadnji pa v državi Izrael. Obe državi sta novico o obisku sprejeli z velikim navdušenjem, kot tudi ves ostali arabski svet razen Nasserjevega Egipta, kjer bi radi dali papeževemu romanju politični značaj in ga označili kot priznanje judovske države s strani Vatikana. Sv. oče bo ostal v Sveti deželi do 6. januarja, ko pravoslavni praznujejo svoj Božič. Možno je, da se ob tej priložnosti sestane tudi s poglavarji pravoslavnih cerkev. Vsaj carigradski patriarh Atenagoras — znan po svoji naklonjenosti do zedinjenja — zelo zagovarja tako srečanje.

Eno je gotovo: pot sv. očeta spada med tiste dogodke, kateri so kot kamni v stavbi, ki jo skrbno gradi Sv. Duh z namenom, da dozori čas, ko se bo uresničila želja našega Gospoda: Ut omnes unum sint — da bi bili vsi eno!

je privabila številno občinstvo tudi iz Vidma. Poroka se je izvršila v staroslovansko-bizantinskem obredu med bolgarskim beguncem Borisom Bela Fuzektom in Giuliano Morelli, bolniško asistentko iz Lestice. 25-letni Boris je pred leti pribežal v Italijo. Njegovi prijatelji so mu omogočili, da je v Rimu dokončal svoje študije in nato dobil dobro mesto kot prevajavec in tolmač v Milanu. Tu se je seznanil z 22-letno asistentko Giuliano.

Poročni obred je izvršil škof msgr. Andrej Katkov, ki je v Italiji na vatikanskem koncilu.

Največja katoliška cerkev v ZDA

V marijanskem letu 1954 so začeli severnoameriški katoličani za gradnjo svetišča, ki naj bi bilo posvečeno Mariji Brezmadežni. Končali so ga leta 1959. Brezmadežna je namreč nebeska patrona Združenih držav Sev. Amerike. Odločili so se za mesto Washington, ker je upravno središče države. Svetišče stoji v enem najlepših mestnih četrti. V tej četrti je tudi papeška univerza s petimi fakultetami.

Samo svetišče napravi mogočen vtis. Vitek zvonik, ki presega sto metrov ter veličastna kupola, prekrita z modrimi mozaičnimi ploščami in prevlečena z zlatom delata cerkev vidno že od daleč. Pročelje krasí okusno izdelana rozeta in umetniško izdelano stebrovje. Nad vodom blestijo v angleškem jeziku črke z napisom: »Ti si slava Jeruzalema, ti veselje Izraela, ti si ponos našega ljudstva.« Pod cerkvijo je kript, s katere gradnjo so pričeli že leta 1926 in kjer je prostora za več kot tisoč oseb. Za evropskega človeka se zdi ne navadno, da je v kripti tudi bar-restavrant in prodajalna cerkvenih predmetov ter spominkov.

Spomini na Rim

Če bi me kdo vprašal, kaj mi je po več tednih ostalo v najlepšem spominu na zadnje romanje v Rim, bi mu tako odgovoril:

Zame je bil najlepši dogodek skupna služba božja ob grobu sv. Cecilije v katakombah. Zbrali smo se vsi v majhni kapelici, z nami sta bila oba slovenska škofa. Ko je na Sanctus zadonela naša močna pesem *Sveti, sveti, sveti Bog*, ko je kmalu nato mašnik dvignil posvečeni Kruh, dar trpečih Poljakov iz Censtohove, ko smo vsi prejeli Kruh močnih, kakor pred stoletji na istem mestu prvi kristjani, tedaj sem čutil, da doživljamo višek našega romanja ob 1100-letnici sv. Cirila in Metoda.

Po maši je sledil ogled katakomb; razlagal je salezijanski duhovnik g. Zver. Koliko lepega in utemeljenega nam je povedal! S kakšno skrbjo in dobroto je govoril svojim rojakom o prvih kristjanih. Blizu je bil neki drugi duhovnik, Poljak, tudi mentor katakomb, ki pa mi je povedal, da nima dela, ker njegovi rojaki ne morejo v velikem številu prihajati v sveto mesto kakor nekoč.

Drugi spomin, tudi izredno močan, pa je bilo naše prisrčno srečanje z nadškofom Fogarjem. Pozno zvečer smo se pripeljali pred lateranski baziliko, ki pa je bila že zaklenjena. Tedaj nekomu šine v glavo: pa vsaj našega nekdanjega škofa poiščimo in pozdravimo. V par minutah se je to res posrečilo. Ko je neki mladi gospod prvi zvedel, da nas nadškof Fogar čaka v atriju ob stranski ladji, tedaj je kar tekel in tekel, samo da bi ga prvi pozdravil. Prav tako so hoteli vsi naši romarji in se v največjem veselju zgrnili okrog sivolasnega nadpastirja, ki pozna vse

naše vasi in se spominja še vseh starejših duhovnikov. Vsi smo bili tako preseñeni nad dobroto in preprostostjo g. nadškofa, da smo mu pozabili čestitati za njegovo 40-letnico škofovskega posvečenja, ki jo letos obhaja.

Za zaključek še eno praktično misel, ki smo jo slišali ob povratku med našimi romarji: Romanje v Rim se posreči le, če število udeležencev ni preveliko. — Nas je bilo 80 in to se nam zdi zelo primerno število za uspeh romanja v velikansko in prometno mesto kakor je Rim.

F. S.

TELEGRAM SV. OČETA

Po vrnitvi iz Rima je predsednik tržaškega Apostolstva sv. Cirila in Metoda poslal pozdravni in zahvalni telegram svetemu očetu. V telegramu je bilo sporočeno, da smo slovenski katoličani molili na grobu sv. Cirila in sv. Petra, da smo svetega očeta osebno pozdravili v Petrovi baziliki in da smo prišli v Rim počastiti sveta solunska brata ob 1100-letnici.

Sveta Stolica je na naš pozdrav poslala sledeči telegram:

Sveti oče je presenečen nad lepo novico, da so tudi tržaški Slovenci — člani Apostolstva sv. Cirila in Metoda — prihiteli v Rim in molili na Cirilovem grobu. Njegova Svetost vabi vse romarje in njihove rojake, naj trdno vztrajajo v sveti veri in naj v krščanski ljubezni in gorečnosti posnemajo sv. Cirila in Metoda. V znak očetovske naklonjenosti pošilja vsem apostolski blagoslov.

KARDINAL CICOGNANI, državni tajnik

Kardinal Suenens o koncilu

Belgijski kardinal Suenens je govoril na firenški univerzi o temi »Cerkve pred razvojem sedanjega sveta«. Značilnost našega časa, tako je dejal kardinal, je univerzalizem, kar dokazuje tudi sedanji drugi vatikanski vesoljni zbor, ki je v resnici univerzalen in ekumenski. Kardinal je nato poudarjal, da je prišlo do velikega razvoja na vseh celinah v zadnjih letih in nadaljeval takole: Dejansko svet prihaja privkral izredno do spoznanja svoje edinstva in tudi svoje raznolikosti. Ta položaj je nov za svet in za Cerkev. Velik del sedanje zdrave napetosti v notranjosti Cerkve izhaja iz dejstva, da je en del njenih članov bolj občutljiv za zaklad vere, ki ga mora varovati, drugi pa bolj za talent, iz svetopisemske prilike, ki ga je treba izkoristiti. To se pravi, ena stran poudarja večnost, druga pa dinamizem. Obe imata prav in obe imata danes nalogo, ki jo morata vršiti v okviru edine Cerkve.

Kovaški vajenec dosegel čast oltarja

Na prvo adventno nedeljo je sv. oče Pavel VI. prišel blaženim Nuncija Sulpricija, mladega fanta iz Abruce, ki je v kratki dobi devetnajstleten dozorcel za nebesa. Rodil se je leta 1817. Že s petimi leti je postal sirota brez očeta in matere. Ko je bil star devet let, ga je vzel k sebi stric, po poklicu kovač, in ga neusmiljeno izkoriščal v kovaški delavnici. Pri delu si je dvanajstleten poškodoval sprednjo kost pod kolonom. Ker se stric za rano ni zme-nil, je prišel prisad, kost se je začela gnajiti in s trinajstimi leti je bil mladi Nuncij za delo že popolnoma onesposobljen. Ostalih šest let je prebil po raznih bolnišnicah, kjer je vršil apostolat s poučevanjem katekizma otrokom in odrasle vne-mal za dobro s svojo prijazno besedo, sončnim značajem in čudovitim prenašanjem mučne bolezni.

Sv. oče Pavel VI. je v svojem govoru dejal, da je blaženi Nuncij Sulpricij nova slava za mladi rod. Vsej mladini oznanja, da ni nikakor nujno, da se v mladosti človek predaja nizkotnim strastem, izroča v oblast greha in v njem obleži, se prepusti egoizmu in pesimizmu in v njih ostane. Ne! Blaženi Nuncij hoče vsej mladini povedati, da je mladost sreča, veselje, milost, saj je ta najlepši čas, ko se da delati dobro, saj nobena doba v življenju ni tako ugodna za gojitev krščanskega heroizma in predaje vzvišenim idealom kot prav mlada leta.

Zaplenjeni križi

Sovjetski tednik »Agonjok« poroča, da so oblasti zaplenile tri tisoč križev, ki so jih »vtrihotapile« sestre Marije Brezmadež-

ne s Poljske v sovjetsko Ukrajino. Tudi so oblasti odkrile neko ženo, ki je nosila čez mejo svetinje Matere božje, skrite v tortah in drugim pecivu. List ne poroča, kakšna kazen je zadela omenjeno ženo in sestre, ki so se drznile širiti verske predmete. Samo to omenja, da so odkrili v zvezi s temi predmeti »sobo molitve v tajnem samostanu, kjer so se zbirali tudi katoliški duhovniki vzhodnega obreda, že svojočasno obsojeni zaradi svoje »proti-sovjetske delavnosti« in tam opravljali sv. mašo.«

Dva jezuita na zborovanju protestantov

Tajništvo za zedinjenje kristjanov je na željo svetovnega sveta cerkva sklenilo poslati dva katoliška opazovalca na skupščino komisije za misijone in evangelizacijo, ki se bo vršila v Mehiki od 8. do 20. decembra.

Tragedija vietnamski katoličanov

Prijatelj našega lista, duhovnik v ZDA, nam piše: »Prebral sem članek v »Katoliškem glasu« pod naslovom »Tragedija v Vietnamu« in bil vesel, da k zločinu niste molčali. Bil ste eni redkih, ki ste se upali umor označiti kot umor. Medtem smo mi izgubili tudi našega predsednika. Kar težko smo se s to mislijo spoprijaznili. Radi smo imeli tega mladega predsednika, dasi je bil včasih malo preveč samozavesten in bil prepričan, da so njegovi pogledi na sodobni svet najbolj pravilni. In ker smo ga imeli radi, smo bili zaskrbljeni ob njegovi nenadni smrti, če je uredil s svojo vestjo zadovo umora obeh bratov Diemov v Vietnamu. Pri nas namreč nihče ne dvomi, da je dala naša administracija svoj »placet« (pristanek) za njuno nasilno od strani. Posledice se že kažejo in so grozotne. Nova vietnamska vlada ali noče ali ni več v stanju braniti katoliških vasi pred ofenzivo komunističnih čet gibanja Vietkong. Vsak dan prihajajo poročila k nam, kako rdeči uničujejo cela naselja, z otroki in ženami vred. Jezuitska revija »Amerika« je te dni objavila v zvezi s temi pokolji dve strani dolge uvodnik in brez prikrivanja obsodila vse, ki so to stanje povzročili. Naše javno mnenje se že danes sramuje, kako so naši voditelji rešili vietnamsko krizo. Sele pred dvema dnevnoma (2. decembra) so si časopisi upali objaviti prve fotografije iznakaženih trupel obeh umorjenih Diemov. Vsi čutimo, da smo ostali s krvavimi rokami pred sodbo zgodovine. Morda je Bog dopustil Kennedyjevo žrtv tudi zato, da se opere nedolžna kri, ki je sedaj preliva med vietnamskimi riževimi polji.«

Mednarodno pevsko tekmovanje V GORICI

V glavnem naši bralci poznajo potek in izid II. mednarodnega pevskega tekmovanja, ki se je vršilo v soboto 7. in v nedeljo 8. t. m. v Gorici. Hočemo nanizati le nekaj vtisov in misli v zvezi s to ne pričakovano visoko kvalitetno prirediteljo.

VSEBINSKO POROČILO

Tekmovanje je priredil, v okviru tradicionalnega goriškega semnja, pevski zbor »C. A. Seghizzi«.

Nastopilo je 21 pevskih zborov; 13 mešanih in 8 moških, zastopane so bile tri države: Jugoslavija, Italija in Avstrija. Iz Jugoslavije 4 zbori, iz Avstrije 1, s Tržaškega 6, z Videmskega 6, z Goriškega 4. Slovenskih zborov je bilo 8 (dva s Tržaškega, 2 z Goriškega in 4 iz Slovenije).

Obvezni pesmi sta bili: za mešane zборе »Adoramus te Christe« p. Mariana Miollija, za moške zборе »Cantate Domino« Lea Hesslerja. Zirijska je bila dvojna: mednarodna (glasbeniki iz Vidma, Gorice, Trsta, Beljaka in Ljubljane) ter zbor, ki je organiziral tekmovanje.

Prvo oceno za mešane zборе je dobil akademski ljubljanski pevski zbor »Tone Tomšič« pod vodstvom Ljuzeta Lebiča; za moške zборе pevski zbor »A. Illersberg« pod vodstvom Lucia Gagliardijsa.

Celotna klasifikacija je dala sledeči izid:

Mešani zbori:

1. Zbor »Tone Tomšič« - Ljubljana
2. Zbor »G. Tartini« - Trst
3. Zbor »J. Gallus« - Trst
4. Zbor »S. Maria Maggiore« - Trst
5. Zbor »Nuovo Coro Montasio« - Trst
6. Zbor »S. Ignazio« - Gorica
7. Zbor »C. Chor Villach« - Beljak
8. Zbor »Hrast« - Doberdob
9. Zbor »Ljuzeta Bratuž« - Gorica
10. Zbor »S. Cecilia« - Cussignacco
11. Zbor »G. Schiff« - Chiopris - V.
12. Zbor »Sot le nape« - Villa Santina
13. Zbor »S. Cecilia« - Adegliaccio

Moški zbori:

1. Zbor »A. Illersberg« - Trst
2. Zbor »CRAI-CRDA« - Tržič
3. Zbor »Lipa« - Ajdovščina
4. Zbor »Costanza e Concordia« - Ruda
5. Zbor »Prosek-Kontovel« - Trst
6. Zbor »Svoboda« - Koper
7. Zbor »Simon Gregorčič« - Kobariid
8. Zbor »A. Zardini« - Rizzi

Celoten spored so registrirale kar tri radijske postaje: Radio Trst, radio Koper, radio Celovec. Že ta radijska udeležba nam zadostno pove, kako je bila sprejeta ta pobuda.

KVALITETA TEKMOVANJA

Nastopili so odlični zbori, ki so dali celotni stvari pečat visoke umetniške ravni, poslušali smo zahtevne pesmi, videli smo odlične dirigente. Naj omenimo za kroniko: doberdobski zbor je bil edini, ki je imel dirigentko v osebi gđ. Adele Ferletičeve, ki se je opogumila, pripeljala svoj zbor na ta tekmovni oder in dosegla zadovoljivo mesto: osma v kvalifikaciji.

Sicer beseda pohvale in priznanja gre vsem zborom, da so sploh nastopili; to jim bo dobra šola.

DVORANA

Kraj tekmovanja je bila velika dvorana telovadnega društva (UGG), kjer je bil postavljen odprt in prostoren oder. Aku-

stika je bila prav dobra, bilo je pa premalo zakurjeno in preveč dima, kar odločno škodilo pevcem. To se mora odpraviti v naslednjih letih, morda bodo kadivci hudi, a pri pevskem tekmovanju so glavni pevci...

ORGANIZACIJA

Težav je bilo precej, verjetno si sami organizatorji niso bili na jasnem, kakšen potek bo imela vsa stvar. Novost mednarodnega tekmovanja in še razno drugo je bilo vzrok pomanjkljivosti v organizaciji v poteku obeh večerov. Letošnji nastop bo dobra šola za druga leta, zato upamo, da bo v prihodnje potekala vsa stvar bolj gladko in sprejemljivo, tudi z napovedovavci.

PUBLIKA

je bila odlična. Poslušavcev dosti predvsem v nedeljo popoldne in pri zaključku. Prisotni so pozdravili vsak zbor brez razlike z veselimi ploskanjem, a morali so tudi ploskati za začetek; netočnost ni samo... slovenska.

VZDUŠJE V DVORANI

pa je bilo najboljšo. V tem malem kompozitivizmu, ki nam ga je nudila Gorica pri tem tekmovanju, smo se čutili vsi prav prijetno: slovenščina, furlanščina, italijanščina in nemščina so se prepletale v pogovoru v dvorani in po hodnikih telovadnice. Schiller pravi, da je glasba tisti srebrni ključ, ki odpre srce slehernega človeka; tako je bilo v Gorici v teh dveh večerih. Prišli smo, da smo poslušali pesem, in ravno ta jezikovna raznolikost je dala še večjo privlačnost in zanimivost. Podobna srečanja naj se pomnožujejo in naj zbršijo žalostno sled prejšnjih let in zaprtost srca še nekaterih ljudi. Doživljamo nove čase širokega in odprtega pogleda, medčloveškega razumevanja, zato pomagajmo vsi, da se te naše skupne zdrave želje vedno bolj uveljavljajo in uresničujejo med nami. Tudi v tem oziru izrekamo organizatorjem največje priznanje in zahvalo. Morda smo malo zašli v pogovoru, a te misli so spontane in jih moramo zabeležiti, saj jih je veliko, ki tako čutijo in si tega žele.

V dvorani je bila samo ena, neizogibna

Kino se brani pred televizijo

Pred kratkim je italijanski tednik »L'Espresso« objavil vrsto slik ameriške igravke Kim Novak v filmu »Of human bondages«. Slike so prikazovale precej erotične prizore. Poleg slik je bil objavljen članek, čigar vsebina je v kratkih besedah sledeča: »Kino doživlja krizo in producenti vedno bolj pogosto izdelujejo filme, v katerih igra erotizem in seksualnost glavno vlogo, da lahko rešijo produkcijo, ki jo televizija vedno bolj ogroža. In ker se zdi, da niti to ne zadostuje več občinstvu, so se zatekli še k enemu sredstvu: najslavnejše zvezde naj bi se pred filmsko kamero sklele za tiste prizore, ki »to zahtevajo«. Naj tu navedemo že zgoraj omenjeni primer Kim Novak, Sofie Loren, ki nastopa v De Sicovem filmu »Včeraj, danes, jutri«, Catherine Spaak v filmu »La noia« po istoimenskem romanu Alberta Moravia.

Oh dvajsetletnici

(Iz zapiskov zareskega župnika)

Budanjški župnik Debevec pa je mirno nadaljeval: »Takšni usodi gremo nasproti. Naš trenutni položaj je skrajno zamočan in zapleten. Bodimo iskreni! V tej splošni oboroženosti vstaji se prepletajo izredno svetle točke z zelo temnimi madeži. Viharni čas je sprožil v našem ljudstvu visoke moralne vrednote: čisto narodno zavest, iskreno ljubezen do rodne grude, nepopisno junaški vzpon za osvoboditev celotnega narodnega ozemlja, neustrašeno borbo za zedinjenje primorskih Slovencev s krvnimi brati v skupnosti jugoslovanskih narodov. Priznajmo, da tako velikih, tako junaških, pa tudi tako krvavih dni ni Goriška doživljala od turških časov sem. V to prebogato duhovno bogastvo, v to veličastno etično veličino je s trdo roko segla tuja učnost, marksistični svetovni nazor, ki se poslužuje prav te pla-meneče narodne zavesti in tega nezadrž-

meja: lesena ograja med publiko, ki je spremljala in dojemala petje po svoje, in žirijo, časnikarji in radijski kritiki, ki so presojali drugače.

PEVSKI ZBORI

Poročilo bi se preveč zavleklo, ako bi hoteli povedati kaj o vseh zborih. Ustavimo se le pri nekaterih.

Ljubljanski akademski pevski zbor »Tone Tomšič« nam je dal to, kar smo pričakovali. Predstavil se nam je jasen v svojih mladostnih glasovih, čist v intonaciji, poln glasbenega izraza in duše, spojen s svojim odličnim dirigentom. Register ženskih glasov se nam je jasno, pokazal še mladosten, po letih pač. Zato od njega ne moremo pričakovati tiste zrelosti, ki jo dajejo zrelejša leta, kar pa se ni opazilo pri solistki, ki je bila odlična. Pri tem zboru postane poslušanje užitek.

Ubaldo Vrabec, naš najboljši dirigent, nam je predstavil zlit in homogen zbor, nedvomno najboljši med slovenskimi zbori tostran meje.

Prvo mesto zbor »A. Illersberg« je popolnoma zaslužen. Tipičen in izrazit v folklornih in alpskih pesmi, da prihaja celo s tem izrazom v polifonijo, zna zadovoljiti publiko in zahtevnost žirije.

Tekmovanje se je zaključilo z nastopom zbor »C. A. Seghizzi«. Prej pa je goriški župan dr. L. Poterzio razdelil nagrade in diplome vsem dirigentom. Nastop zbor »C. A. Seghizzi« ni bil prav posrečen. Seveda se spodobi, da nastopi, a tedaj, ko so glasovi še sveži in spočiti, to se pravi v začetku, saj so morali pevci vseskozi skrbeti za potek prireditve pri vstopih in v dvorani, zato so bili njih glasovi trudni. Peli so v francoščini, nemščini in slovenščini z nepričljivo izgovorjavo, popravili pa so se s furlanščino.

Pravi zaključek sta nam pa dala zmagovalca zbor, ki sta preridila naravnost mahnen koncert in postavila krono celotnemu tekmovanju.

Nastop zborov nam je nudil 56 pesmi; precejšnje število za poslušanje, a smo radi sledili, saj je zamenjavanje bogastva pesmi več narodov ohranila pozornost in zanimanje vseskozi.

Dušan Jakomin

Nizka stopnja teh novih domislekov izključuje vsako debato. Občinstvu in kritiki ne preostane drugega, kot da vzame na znanje to novo orientacijo v kinematografiji. Vse lepe besede daljne in bližnje preteklosti o odnosu med kinematografijo in moderno literaturo, med filmskim izdelkom in družbeno problematiko, med umetnostjo filmskega platna in najbolj živimi problemi modernega človeka zgubijo sleherni pomen pred trditvami, ki jih izražajo filmski producenti: »Televizija je naš najhujši tekmeč; občinstvu moramo nuditi nekaj, česar mu ne bo mogla televizija nikdar nuditi: prizore, ki so spretno izdelani med dovoljenim in nedovoljenim, prizore, ki jih televizija cenzura ne bo mogla nikdar dopustiti.« Zgoraj omenjeni primeri žalobno niso izjeme v filmski produkciji prihodnje sezone. Zvedelo se je namreč, da bodo znani dokumentarji o nočnih lokalih zavzemali precej visok odstotek. Teh filmov bo za enkrat kakih 18; druge pa še izdelujejo. Pretirano število! In se sploh čudimo, da jih niso filmski gledavci že do grla siti. Ti filmi se v razmerju razlikujejo v tem, da

Debevečve besede so bile tako stvarne in trezne, da mu nisva mogla oporekati. Janko ga je napeto motril, kot bi hotel doumeti v vsej tragični stvarnosti njegovo misel. Končno pa mu je zastavil vprašanje, ki si ga je neopretrgoma zastavljal vsak duhovnik: »In mi duhovniki? Kako naj se vedemo?«

»Peščica duhovnikov« je budanjški tehtal vsako besedo, »ki smo vezanih ust pah-njeni v samotni molk zakristij, ne bomo zaustavili plazu, ki drvi preko nas. Ujeti smo v zgodovinsko dogajanje, spojeni smo z usodo naših ljudi, skupno z njimi nevdružno hrumimo v prepad. V Ajdovščini smo sklenili, da ostanemo duhovniki naj tesneje, na življenje in smrt, povezani s svojim ljudstvom. Z njim bomo delili solze in gorje. V tej grozni tragediji, ki jo doživljamo v vsej strahoti, nam je Bog določil nalogo Cirenecja: kakor je Simon iz Cirenecje Jezusu pomagal križ nositi, da bi mu bil v pomoč in oporo, ne pa da bi ga vodil križat na Golgoti, tako bomo ostali mi duhovniki na ta bridki veliki petek ob strani svojim primorskim rojakom, da bi jim otirali solze, vlivali olja in vina na razbolele rane, reševali domove in živ-

gredo še dalje v predznih prizorih. Ne mislimo s tem trditi, da prikazujejo prizore, ki jih je cenzura prepovedala, a postopoma se bližajo meji prepovedanega.

Italijanski kino ima prvenstvo za nemoralne in nepriporočljive filme in noben znak ne kaže, da bo prišlo do kake spremembe. Najbolj uporabljene snovi so seksualnost in posmehovanje duhovnim vrednotam. Če v kakem filmu ni nemoralnih prizorov, so pa zato dialogi tem bolj prostaški. Seksualnost pa je vedno prisotna, bodisi v prizorih, bodisi v dialogih. Zgle-da, da producenti brez te ne morejo napraviti filma. Za vsako svojo stvaritev se vedno sklicujejo na okus občinstva, češ, gledavci sprejemajo samo take filme. Toda občinstvo je že mnogokrat pokazalo, da zna ceniti tudi tiste filme, ki se ne zatekajo k seksualnosti, tiste filme, ki inteligentno obravnavajo življenjske probleme, ne da bi zato brskali po blatu. A žal, producenti tega nočejo razumeti in rezultat tega je, da prihajajo vedno pogostejše na filmska platna dela, katerih mora biti resen gledavec že do grla sit.

Mira

Olimpijsko naselje v Rimu se ruši

Raznim škandalom administrativnega značaja se je v teh dneh pridružil nov, ki je že vzbudil precej hrupa med italijansko javnostjo, zlasti med prizadetimi. Tokrat je na vrsti olimpijsko naselje v Rimu, ki ga komaj triletni »zob časa« že ruši. Olimpijsko naselje so dokončali leta 1960 in je bilo namenjeno olimpijskim igravcem z namenom, da bo pozneje služilo za stanovanja. Naselje je zgradil Državni zavod za ljudske hiše in država je za to velikansko naselje izdala 7 milijard. Sezidanih je bilo 1348 stanovanjskih hiš in skupno 7789 prostorov. V teh hišah stanuje sedaj 11300 družin. Prebivavci naselja pa so poslali na pristojno mesto pritožbo, ker so stanovanja po treh letih že v zelo slabem stanju. Po zidovih se odpirajo razpoke, prav tako na tlaku in v stropu. Vse je zgrajeno iz najslabšega materiala, najemniki pa morajo plačevati kljub temu zelo visoko najemnino, mnogo višjo kot pa po drugih ljudskih hišah. Glavni inšpektor za javna dela je poslal na lice mesta komisijo, ki bo pregledovala ves položaj.

Nova tržaška gledališča

Novo tržaško gledališče muslimo graditi v bližini nove radijske postaje. Projekte sta napravila arh. Cervi in Nordio. Občinska uprava je v ta namen določila 260 milijonov lir.

Kulturni dom za Slovence, ki ga gradi SKGZ oz. poseben odbor, bo, kakor se sliši, dokončan verjetno enkrat prihodnje leto. Denar za zgraditev je prispevala italijanska vlada, kot nadomestilo Slovincem za pod fašizmom požgani Narodni dom. Kulturni dom je precej izven središča mesta v ulici Petronio, ki je precej odmaknjen od krajev, kjer prebivajo Slovenci. Mnogi menijo, da je bilo bolj prikladno prvotno izbrano mesto, to je na kraju, kjer je sedaj hotel Jolly (blizu kolodvora). Za ta teren so tržaški Slovenci takoj po vojni tudi prispevali precejšnjo vsoto. Ali odgovorni ljudje, ki so imeli stvar v rokah, niso upoštevali mnenja drugih prosvetnih organizacij. Kakor se je izvedelo, je bil baje že v celoti izplačan tudi zadnji obrok določene vsote v skupni višini okoli pol milijarde lir. Toliko bo menda stal novi Kulturni dom.

„Katoliški glas“ v vsako slovensko družino!

Ijenja, pa čeprav vemo, da stopa ljudstvo na Kalvarijo, kjer bo razpeto na križ.

Zupnik Debevec se je dvignil k odhodu. »Počakajte!« sem ga zaustavljal. »Saj itak to noč ne bo nihče spal. Kup vprašanj me muči, ki jim ne vem odgovora. V meni vse kipi in hrumi in ne najdem miru. Odrščilno besedo mi povejte! Če je rdeča Slovenija poslala na Primorsko svoje po-budnike in organizatorje, zakaj jih ni še poprej belat? Nosi res vso krivdo za naše gorje Italija? Primorski duhovniki in izobraženci smo storili vso svojo dolžnost? Dovolj jasno učili? Kdo je kriv, da je našim ušlo krmilo iz rok? Pa še nekaj! Biti v tej težki uri zgolj Cirenecji, ni li pre-malo? Ne pritiče nam raje vloga svetopisemskih prerokov, ki ljudstvu neustrašeno oznanjajo pot božjih postav in ga odkrito svarijo pred zmotami?«

»Nemudoma moram v Budanje, med svoje. Morda že čez nekaj ur vderejo Nemci. Ni časa za odgovore. Pa ob bližnjem srečanju. Če se pa ne srečava več, bo nekoč spregovorila zgodovina! Le na zadnjo pripombo ugotavljam: V božji zamisli je duhovnik obenem prerok in usmiljeni samaritan, prerok pred preskuš-

Radio Trst A

Spored od 15. do 21. decembra

Nedelja, 15. dec.: 9.30 Slovenski motivi. — 10.00 Prenos sv. maše iz stolnice sv. Justa. — 11.15 Oddaja za najmlajše: »Blisk nad Pacifikom«, pustolovska zgodba. Se-sti del. — 12.00 Slovenska nabožna pesem. — 12.15 Vera in naš čas. — 13.00 Kdo, kdaj, zakaj... Odmeki tedna v naši deželi. — 14.30 Sedem dni v svetu. — 15.30 Radijska novela - William Thackeray: »Barbazure«. — 18.30 Po družtvih in krožkih: »Godbeno društvo Nabrežina«. — 21.00 Iz slovenske folklorne: Ljudstvo baja, ljudstvo poje: »Lepa Vida in njene posestrime«.

Ponedeljek, 16. dec.: 11.45 Jugoslovanski pevci in orkestri. — 12.15 Iz slovenske folklorne: Ljudstvo baja, ljudstvo poje: »Lepa Vida in njene posestrime«. — 18.00 Glasovi iz narave. — 19.15 Radijska univerza: Sveta barata Ciril in Metod. (11) »De-diščina svetih bratov«. — 21.00 Gian Carlo Menotti: »La medium«, opera v dveh dejanjih.

Torek, 17. dec.: 11.45 Glasbeno potova-nje po Evropi. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Italijanščina po radiu: Osnovni tečaj - 13. lekcija. — 18.30 Sodoba jugoslovanska simfonična glasba. — 19.15 Pisani balončki, radijski tednik za najmlajše. — 20.30 Znané melodije. — 21.00 Pregled italijanske dramatike. Ljudska komedija in burka v renesansi. Pri-zori iz komedij »Carovnica« in »La Mo-schetta«. — 21.50 Slovenski solisti.

Sreda, 18. dec.: 12.15 Zgodovinske zani-mivosti. — 13.30 Izbrali smo za vas. — 18.00 Znanstveni leksikon. — 19.00 Pevski zbori Julijske Benečije in Furlanije: Zbor »Montasio« iz Trsta. — 19.15 Higiena in zdravje. — 21.00 Simfonični koncert orkestra Tržaške filharmonije.

Četrtek, 19. dec.: 12.15 Po družtvih in krožkih: »Godbeno društvo Nabrežina«. — 18.30 Italijanščina po radiu: Osnovni tečaj - 14. lekcija. — 18.30 Solistični koncert. — 19.15 Širimo obzorja: »Lik in vloga dramskega režiserja«. — 21.00 »Ograd«, zgodba, ki jo je napisal Janez Jalen.

Petek, 20. dec.: 11.45 Italijanski akvarel. — 12.15 Pomenek s poslušavkami. — 18.00 Bil je nekoč... Venec pravljica, pripovedk, legend: (7) »Čudežna kokoš«. — 18.30 Solisti Julijske Benečije in Furlanije. — 19.15 Radijska univerza: Vesolje okrog nas: (10) »Radijsko sondiranje Rimske ceste«. — 20.30 Gospodarstvo in delo. — 21.00 Koncert operne glasbe.

Sobota, 21. dec.: 11.45 Ameriški odmevi. — 12.15 Po tujih krajih. — 14.40 Pojeta kvarteta »Cetra« in »Due più due«. — 15.30 »Imenitna družina«, drama v treh dejanjih in štirih slikah. — 17.20 II. vatikanski koncil. Poročila in komentarji o vesoljnem cerkvenem zboru. — 18.00 Poglavlja iz zgodovine/slovenske književnosti: (6) »Trubar neutrudno piše in tiska«. — 19.15 Družinski obzornik. — 20.30 Teden v Italiji. — 20.45 Zbor »France Prešeren«.

Ob koncu meseca

Mlada zakonca plačujeta račune ob koncu meseca. Ostaneta jim še dva neplačana.

»Res ne vem, kaj naj ukrenem. Ali naj plačam račun za luč ali račun našega zdravnika.«

»Veš kaj ljubi, bolje je, da plačaš luč, kajti zdravnik ti ne bo mogel prerezati žil.«

njo, v sami zgodovinski predigri, ko raz-glašajo resnico, svari pred zablodo, napo-veduje kazni, sploh tolmači znamenja ča-sa: usmiljeni samaritan v preskušnji, v odvijajoči se žaloigri, ko leči rane, dviga padle med razbojnike, jih zdravi in pla-čuje zanje iz svojega, tudi z življenjem. Primorski duhovniki smo bili doslej pre-roki, glasni in jasni, zdaj pa je napačila ura, da smo usmiljeni samaritan v Ci-renejci.

Odpravil se je. Molče sva ga spremljala kos poti. Na zapadu, pri Gorici, je slabot-no hrumelo, ko ob pojenjajoči nevihti, na Colu in okoli Vipave pa so švigali proti nebu rdeči plameni, znanilci novih grozot. 25. 9. 1943 - Z župnikom Pištom sva po-zno v noč zrla proti Colu in Vipavi, kjer so požari požirali domačije. Svetlobne ra-kete so v bežnji, prebliških osvetljevala posamezne predele. Pozneje se je slišalo divje streljanje tam od Stanjela, kjer je besnela ogorčena ponočna bitka. Proti ju-tru so zopet spregovorili topovi pri Gorici, a tokrat grogovitje je bliže, ko da se je fronta pomaknila na Lijak in na Okrog-lico.

(se nadaljuje)

GORIŠKE NOVICE

V PROSLAVO PRVE DESETLETNICE ZVEZE DEKLISKIH KROZKOV
NA GORIŠKEM, BO V NEDELJO 15. DECEMBRA OB 16. URI
V KATOLISKEM DOMU

DEKLISKA AKADEMIJA

SODELUJEJO KROZKI IZ DOBERDOBA, STEVERJANA, SOVODENI
IN GORICE.

VABLJENI VSI, ZLASTI DEKLETA.

Sestanek tehnikov iz Gorice in Nove Gorice

Pretekli teden so se v Novi Gorici sestali strokovnjaki tehničnih uradov iz Gorice in Nove Gorice, da proučijo urbanistični načrt obeh mest. Gre predvsem za težave, da se preprečijo gradnje tovarniških objektov v krajih, ki so določeni za stanovanjske gradnje in da bi bili načrti enega in drugega mesta med seboj skladni. Doslej so se strokovnjaki sestali že petkrat. Pogovoriti se bodo morali tudi o poglobitvi podvoza pri Rdeči hiši, ki je za velike tovarnike prenizek.

Seja pokrajinskega sveta

Goriški pokrajinski svet, ki je zasedal v soboto 7. decembra, je med drugim odobrila najetje posojila v znesku 299 milijonov lir pri državni blagajni v Rimu za kritje primanjkljaja za leto 1962. Razpravljali in debatirali so nadalje o najetju posojila 477 milijonov lir po 7 odst. obresti, ki naj bi jih pokrajina najela pri nekem denarnem zavodu. Določili so, da bodo s tem denarjem najprej uredili cesto Gorica-Sovodnje-Zagaj, za katero bodo potrosili okrog 300 milijonov lir.

Pritisnil je mraz

Po deževju zadnjih tednov je nastopilo lepo sončno vreme, a tudi mraz je občutno pritisnil. Ze v soboto 7. decembra je termometer padel pod ničlo, v nedeljo 8. decembra pa so v jutranjih urah zaznamovali v našem mestu 5,4 pod ničlo. Opoldne pa je sonce toliko ogrelo, da se je temperatura dvignila za 12 stopinj. Zvečer pa je zopet padla pod ničlo.

Sv. Miklavž v Zavodu sv. Družine

Po nekaj letih preselka je sv. Miklavž na predvečer svojega praznika zopet obiskal gojenke in gojence tega našega zasluznega mladinskega zavoda. Spremljan od dveh zelo razgibanih rogatev je slovesno prišel med drago mu slovensko mladino, ki ga je že nestrpno pričakovala. Bil je zelo na tekočem o vsem, kar deklice in fantiči počno in kako se učijo. Marsikdo je bil razkrinkan v svojih pregreških, spet marsikdo pa je prejel javno pohvalo za svojo marljivost. Seveda je smatral sv. Miklavž za primerno, da pozdravi tudi zavodskega duhovnika. Njemu je zastavil vprašanje, ki naj bi pokazalo, ali hišni gospod pozna sv. pismo. Pa sta se oba kar hitro pobotala in sta nadaljne proučevanje sv. pisma prepustila učenim bogoznancem. Sv. Miklavž je vse enako obdaril: pridne in manj pridne. S tem je pokazal, da jih ljubi vse in da ne bi rad delal razlik. Zato si naša mladina iz Zavoda sv. Družine želi, da jo prihodnje leto spet obišče. Pa kakšnega angela naj pripelje s seboj. Letos so mu namreč med potjo drugam sifrotali.

Nov grob v Steverjanu

Preteklo nedeljo popoldne se je zbrala množica ljudi pred Koršičovo gostilno. Bili so znanci in prijatelji iz domače vasi ter iz bližnje in daljne okolice, ki so prišli, da sprejmejo na zadnji poti občinskega uradnika Alfonza Koršiča. Pokojnik, čeprav je zadnja leta bival z družino v Gorici, si je vedno želel, da bi se spet mogel vrniti v Steverjan, toda zavrtna bolezen mu je to preprečila, ko ga je komaj 56-letnega iztrgala njegovi družini.

Njegovo življenje se je večji del odvijalo med štirimi stenami občinske hiše: prej v Jokskem, nato pa v Steverjanu. Bil je vesten uradnik in pa dober svetovalec našim ljudem.

Zadnjič je bil na občini v začetku septembra. Nato se je pričel njegov križev pot po bolnicah, najprej v Gorici in nato še na kliniki v Modeni. V začetku meseca se je vrnil v Gorico, kjer je umrl v bolnici v petek zvečer.

Pogreb je bil v nedeljo popoldne. Krsto so nosili občinski svetovavci, g. župan pa se je poslovil od pokojnika z izbranimi besedami ob odprtem grobu.

Naj bo tu izraženo naše iskreno sočustvovanje in sožalje pokojnikovim svojcem, pokojniku pa naše krščansko voščilo: Zivi v Bogu!

Letni obračun Kmečko-delavske zveze v Steverjanu

V soboto 7. t. m. se je vršil v Steverjanu redni občinski zbor KDZ. Mnenja smo, da je popolnoma ustregel namenu, da se pregleda dosedanje delovanje Zveze in se določijo smernice za nadaljni razvoj in delovanje.

Po raznih poročilih o delovanju Zveze na lastnem organizacijskem področju je prišlo tudi do poročil o udeleževanju KDZ v občinski upravi. Med drugimi je poročal tudi sedanjí župan. Tako smo lahko dobili jasno sliko o rešenih problemih, pa tudi o tistih, ki nujno čakajo na ugodno rešitev. Z veseljem se je ugotovilo, da so vsi največji problemi, ki si jih je Zveza postavila v svoj program ob zadnjih volitvah, že domala rešeni ali v zaključni fazi. Tako glede šol, pokopališča na Jazbinah, vodovoda, o katerem smo že poročali in se bodo kmalu začela dela za napeljavo vode po vseh vaških zaselkih.

Mnogo pažnje se je na tem obnem zboru posvetilo notranji ureditvi in delovanju Zveze. Zavedajoč se, da če hočemo biti še naprej uspešni v našem delu in da se nam ne bo treba bati bodočnosti, so bili vsi delegati mnenja, naj se vključi v organizacijo tudi mlade sile, kar je nato našlo izraza pri volitvah v novi odbor. Seveda je treba, da ostanejo na vodilnih in odgovornih mestih tisti izkušeni ljudje, čeprav bo moral marsikdo veliko žrtvovati, kateri imajo zaslugo, da se je v vasi rešilo toliko perečih problemov in da v Steverjanu lipa niti po tolikih prerokovanjih ni klonila, kakor ni usahnila tista stara na trgu, čeprav so ji odsekali del korenike, pa se vsako pomlad lepše razcvete.

Briški lipar

TRŽAŠKE NOVICE

Tržaški nadškof ob povratku s koncila

V intervjuju, ki je dal tržaški nadškof tisku, je poudaril med drugim pozitivno bilanco koncila in svetle končne perspektive.

Glede bodočega romanja sv. očeta v Palestino, se je zelo lepo izrazil. Kakor znano je tržaški nadškof vodil letošnje poletje večjo skupino tržaških romarjev v Sveto deželo. »Z molitvijo in velikim upanjem bomo spremljali tudi romanje sv. očeta,« tako je dejal tržaški nadškof.

Slovenski oktet v Trstu

Po dolgem presledku je v torek zvečer nastopil v Avditoriju Slovenski oktet. Za ta nastop je vladalo v glasbenih krogih precejšnje zanimanje. Kakšen je oktet, kakšna njegova sedanja umetniška raven? Znano je namreč, da so nastale pri tem ansamblu spremembe. Od tod radovednost.

Poslušali smo bogat in visoko umetniški spored od polifonije preko slovenskih narodnih do črnih duhovnih pesmi.

Slišali smo o mednarodnih nastopih okteta, brali laskave kritike o njem. Torkov spored in izvajanje sta nas potrdila v priznanju visoke umetniške ravni pri tem ljubljanskem zboru. V izvajanju okteta vsaka pesem oblikuje okvir svojega časa in zamisel skladatelja. Z veliko lahkoto prehaja od madrigala, renesanse do narodne pesmi. Brez dirigiranja poje zlit enota.

d. j.

Izredno slavlje v Šempolaju

Kdor je prišel na praznik Brezmadežne v Šempolaj, se je koj zavedal, da je tam izredno slavlje: Tenkklanje zvonov, poplava avtov ob cesti, novi obrabi, dosti duhovnikov — vse je oznanjalo nekaj posebno važnega za šempolajsko faro. Pa še jasno čisto nebo, kakor da bi hotelo še ono s svojo neskončno modrinjo proslaviti Brezmadežno ter se nasmejniti srečnim Šempolajcem, ki so po tolikih letih in žrtvah vendarle dočakali dan slovesne otvoritve novih orgel.

Pokojni gospod dekan Štanta je sanjal ta dan in upal, da ga bo dočakal — potem bi lažje zatisnil svoje trudne oči in se za večno poslovlje od svoje fare. Ze pred štirimi leti je, dobra duša, napisal pridigo, ki bi z njo nagovoril svoje vernike ob priliki blagoslovitve novih orgel. Ko je naš župnik v nedeljo med sveto mašo bral to pridigo, se nam je zdelo, kakor da nam pokojni g. dekan govori iz daljne večnosti in solze ganotja so nam sille v oči.

Ob treh popoldne je pesem zvonov privabila toliko vernikov v šempolajsko cerkev, kot jih menda še ni noben praznik. Zvonček pozvonil, — vsa srca so v pričakovanju. S kora se glasi mogočna pesem — Imakolata, ki nas je kar nesla v tiste višočine, ki jim je ime blažena večnost, kjer je Ona, Brezmadežna Kraljica vesoljstva.

Tedaj je stopil na prižnico nadškofijski kancler msgr. dr. Rudolf Klinec ter nam s prijetno besedo orisal pomen novih orgel, ki bo njih mogočen glas spremljal dolga leta našo pesem — molitev Bogu v čast in Brezmadežni v slovo. Gospod pridigar nas je spomnil, da je najlepša harmonija na tem svetu v lepih dušah in nas vzpodbujal k tej harmoniji čiste vesti, ki je kot odsev najvišje ubranosti in neskončne harmonije — Boga.

Po pridigi je sledila slovesna blagoslovitev orgel po nadškofijskem delegatu msgr. dr. Ristisu. Orgle so sedaj, prvič po blagoslovu, mogočno zadonele in spremljale veličastno pesem »Gloria in excelsis Deo« — Slava Bogu na višavah. Tako so peli angeli nad blethemskimi poljanami ob največjem dogodku v zgodovini človeštva, ob Kristusovem rojstvu; tako so z orglami in pevci pela naša srca ob izrednem dogodku v zgodovini naše fare.

Ob mojstrskem orgljanju g. prof. Mammola in dirigenta g. prof. Hareja so se razlegale po svetišču še druge Marijine pesmi, ki so nam segale do duše in stopnjevale našo ljubezen do žene obdane s soncem.

Tu čutimo dolžnost, da se javno zahvalimo g. prof. Hareju, ki je pripravil in usposobil naš pevski zbor za tak odličen nastop. Zahvala tudi našim domačim organistom, g. Kuku Brunu in g. Stanku

Zidariču, in vsem pevcem za njih trud in požrtvovalnost.

Po petih litanijah Matere božje, je bila s slovesnim Te Deumom in blagoslovom zaključena svečanost, ki je bila posneta na magnetofonski trak, da bo še poznim potomcem pričala o zgodovinskem dogodku v življenju naše fare.

Iz župnišča pa se je ob požirkih pristne domače kapljice še v pozno noč razlegala vesela pesem — tista naša lepa slovenska pesem, ki se s plača zanjo mnogo žrtvovati, da nam bo dalje in dalje kakor našim očetom in daljnim dedom blažila težave življenja in grenkosti pregnanstva.

Iz Argentine je prispelo

zmrzjeno meso

Ministrstvo za trgovino je obljubilo, da bo za letošnje praznike meso vsem na razpolago, tudi tistim, ki si ga le težko privoščijo. V italijanske luke bo v teh dneh prispelo 300 tisoč stotov zmznjenega mesa iz Argentine. To meso bodo potem razdelili po vsej Italiji. Določena cena je sledeča: meso prve vrste 1200 lir za kg, druge vrste 1000 lir in tretje vrste 600 lir. Zamenjava zmznjenega mesa z našim običajnim je nemogoča, ker je zmznjeno meso temnejše barve. Argentinsko meso je okusnejše od našega in ima več hranilnih vrednosti.

veselje mladine do dela na odru. Ne bo več dolgo in zopet pride vabilo in takrat le skupaj, tudi vi, ki toliko tožite, da na Opčinah ničesar ni!

Za kroniko še zapišemo, da smo gledali za Miklavžev večer zabavni film Giani-Pinotto — vojaka in za večer Brezmadežne pa film verse vsebine »Verujem v Boga«. Za 8. december se je posrečila še ena novost: ne več srečolov, ampak domače sladkarije za majhen denar. Kakor vse kaže, ne bo ostalo samo pri sladkarijah, ampak bo prišlo do kuharskega tečaja tudi na Opčinah. Tako vam bodo za pustni večer postregla openska dekleta s slaščicami, ki jih bodo sama naredila in pripravila, prej bo seveda moral biti kuharski tečaj, kakor ga imajo sedaj po drugih vaseh!

Ceste k Piščancem

Prebivavce Piščancev in Rojana lahko obvestimo, da je odbornik za javna dela inž. Colautti na seji tržaškega občinskega sveta javno zagotovil dr. Simiču, da je občinski odbor določil za prihodnje finančno leto večjo postavko za temeljito popravilo cest, ki vodijo k Piščancem. Ker so nekatere ulice res v obupnem stanju, bodo najnujnejša začasna popravila izvedli še pred novim letom.

Slovenski poštar na Proseku

Na Proseku so bili že precej časa brez slovenskega uradnika na pošti, kar je bilo nepravilno z načelnega stališča, poleg tega pa tudi iz praktičnega, ker se slovensko prebivalstvo ni moglo med opravki na pošti posluževati svojega jezika. Na odločno intervencijo Skupne slovenske liste je njeno vodstvo pooblaščen sporočiti, da bodo na Proseku spet v najkrajšem času dobili slovenskega poštara.

LISTNICA UREDNIŠTVA

Za božične praznike bomo izdali dvojno številko K.G. Izšla pa bo v četrtek 19. decembra. — Vse sotrudnike prosimo, da nam pravočasno pošljejo članke in dopise, zlasti še zato, ker bo naslednja številka izšla šele 2. januarja 1964. Prav tako prosimo, da nam do ponedeljka 17. decembra vsi dostavijo voščila za v list. Če dosepejo pozneje, ne moremo zagotoviti, da bodo prišla na vrsto.

ZAHVALA

Vdan v božjo voljo je umrl v petek 6. decembra

KORSIČ ALFONZ

Pogreb je bil v nedeljo 8. decembra. Zalugajoč se iskreno zahvaljujejo č. č. gg. duhovnikom, občinskemu svetu in g. županu iz Steverjana, cerkvenemu pevskemu zboru iz Steverjana, darovavcem cvetja in vsem udeležencem, ki so našega dragega moža, očeta in brata pospremili k večnemu počitku.

Gorica, Steverjan, 10. decembra 1963

Zena Sofija, sin Klavdij in hčerka Neda, brata Remigij in Ivan, sestra Ljopa ter ostali sorodniki

O BVESTILA

Z ODLOKOM višjih šolskih oblasti se s šolskim letom 1963-64 odvarja državni otroški vrtec, ki je dodeljen državnemu učiteljsku s slovenskim učnim jezikom v Gorici.

Obveščajo se starši, ki nameravajo vpisati svoje otroke v vrtec, da se zglasijo na tajništvu učiteljskega v ulici Croce, za potrebna pojasnila.

Vpisovanje se vrši do 21. decembra.

SOLSKO SKRBNISTVO v Gorici obvešča, da se bo vršila pismena naloga za stalna učiteljska mesta (natečaj razpisani 10. 9. 1963), 8. januarja 1964 ob 8.30 v prostorih Tehničnega trgovskega zavoda »E. Fermi« v Gorici.

KNJIZICA »Veselje v družini« - II. del je izšla; dobite jo v knjigarnah in zupniščin. Cena 70 lir. Priporočamo.

OB ZIMSKIH KVATRAH se vrši na Tržaškem zbirka za Marijanišče. V podeželskih cerkvah delijo ovojnice to nedeljo, v mestu Trstu pa kakor gg. duhovniki oznanijo. Dragim rojakom škofijsko zbirko za Marijanišče lepo priporočamo.

SOLSKO SKRBNISTVO v Gorici sporoča, da je v smislu ministrske odredbe z dne 15. decembra 1963, in to na podlagi pravilnika z dne 29. aprila 1957 - štev. 972, razpisan usposobljenostni natečaj srednjošolskih profesorjev.

Na razglasni deski šolskega skrbništva je objavljen urnik pismenih nalog.

RAVNATELJSTVO gimnazije-liceja in učiteljskega s slovenskim učnim jezikom v Gorici, obvešča starše dijakov, da se bo vršil v nedeljo 15. decembra 1963 — roditeljski sestanek v risalnici učiteljskega v ulici Croce.

Pričetek ob 10. uri za gimnazijo-licej in ob 11. uri za učiteljske. Vabljeni!

DAROVI

Sa Katoliški dom: Bremec Stefaniya 2.000; N. N. 1.000; N. N. 2.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 3.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 1.000; N. N. 500; N. N. 500; N. N. 8.000; Marijina družba 12.000; R. L. 10.000 lir.

Vsem darovavcem Bog povrni!

Za Marijanišče: F. J. Opčine 1.000; Z. A. Trst 5.000; družina Avber iz Samatorce v zahvalo Mariji Pomočnici kristjanov 5.000; Z. N. 2.000; dva rimska romarja 13.000; družina Senčar z Opčin v spomin pok. gospe Marije Vatta 3.000; S. N. za Miklavža 5.000; Neznana dobrotnica L. S. iz Trsta 5.000; M. N. mesečni prispevek 1.000; D. S. Opčine 5.000; M. N. iz Doline 3.000 lir.

Vsem dobrotnikom iskrena zahvala! Vam in vašim pokojnim mir v Gospodu po molitvah naše mladine! Vodstvo Marijanišča.

Za Zavod sv. Družine: Doberdob v denarju 10.425, 276 kg krompirja, 118 kg koruze v storžih, 70 kg koruze v zrnju, 5 kg fižola, 8 kg moke, 3 kg sode, par kosov mila.

Velikodušnim Doberdobčanom prav iskren Bog povrni! — Vsem blagim dobrotnikom zagotovilo trajnega spomina v molitvi.

Dr. VRTOVEC JOŽE (jr.)

specialist
za ustne in zobne bolezni
asistent
na zobozdravniški univerzitetni kliniki
v Padovi
TRST ul. Mercadante 1/I
vogal ul. Carducci - ul. Milano
tel. 68349

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski L 20, osmrtnice L 30, več 7% davek na registrskem uradu.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici